

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

4. oktober 2018*

»Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2005/29/EF – artikel 2, litra b) og d) – direktiv 2011/83/EU – artikel 2, nr. 2) – begreberne »erhvervsdrivende« og »virksomheders handelspraksis«

I sag C-105/17,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Administrativen sad – Varna (forvaltningsdomstol i Varna, Bulgarien) ved afgørelse af 16. februar 2017, indgået til Domstolen den 28. februar 2017, i sagen

Komisia za zashtita na potrebitelite

mod

Evelina Kamenova,

procesdeltager:

Okrazhna prokuratura – Varna,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.L. da Cruz Vilaça, og dommerne E. Levits, A. Borg Barthet (refererende dommer), M. Berger og F. Biltgen,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- den tyske regering ved T. Henze, M. Hellmann og J. Techert, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved A. Cleenewerck de Crayencour, Y. Marinova, G. Goddin og N. Ruiz García, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 31. maj 2018,

* Processprog: bulgarsk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2, litra b) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) (EUT 2005, L 149, s. 22).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Evelina Kamenova og Komisiya za zashtita na potrebitelite (forbrugerbeskyttelsesstyrelse, Bulgarien) (herefter »KZP«) vedrørende en retsakt vedtaget af KZP, hvorved den pålagde Evelina Kamenova administrative bøder, idet hun i forbindelse med salgsannoncer for varer offentliggjort på et websted havde undladt at give forbrugerne oplysninger.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 2005/29

- 3 Artikel 2 i direktiv 2005/29 bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

- a) »forbruger«: en fysisk person, der i forbindelse med en af dette direktiv omfattet handelspraksis ikke udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv
- b) »erhvervsdrivende«: en fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med en af dette direktiv omfattet handelspraksis udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, og enhver, der handler i en erhvervsdrivendes navn eller på en erhvervsdrivendes vegne

[...]

- d) »virksomheders handelspraksis over for forbrugerne« [...]: [E]n handling, udeladelse, adfærd eller fremstilling, kommerciel kommunikation, herunder reklame og markedsføring, foretaget af en erhvervsdrivende med direkte relation til promovning, salg eller udbud af et produkt til forbrugerne.

[...]«

- 4 Direktivets artikel 3, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Dette direktiv gælder for virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne, som fastlagt i artikel 5, før, under og efter en handelstransaktion i forbindelse med et produkt.«

Direktiv 2011/83/EU

- 5 Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT 2011, L 304, s. 64) bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

- 1) »forbruger«: enhver fysisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv
- 2) »erhvervsdrivende«: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om offentligt eller privat ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i dennes navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler

[...]«

- 6 I henhold til direktivets artikel 3, stk. 1, »finder [dette direktiv] anvendelse på enhver aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger på de vilkår og i det omfang, der følger af direktivets bestemmelser«.
- 7 Nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, opregner de oplysninger, som den erhvervsdrivende skal give, inden forbrugeren bindes af en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted eller et tilsvarende tilbud.
- 8 Samme direktivs artikel 9, stk. 1, fastsætter, at forbrugeren har en frist på 14 dage til at fortryde en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted.

Bulgarsk ret

- 9 Med artikel 47 og 50 i Zakon za zashtita na potrebitelite (lov om forbrugerbeskyttelse) (DV nr. 99, af 9.12.2005), i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »ZZP«), gennemføres henholdsvis artikel 6 og 9 i direktiv 2011/83 i den bulgarske retsorden, der for så vidt angår den første bestemmelse omhandler oplysningskrav for aftaler vedrørende fjernsalg, og for så vidt angår den anden bestemmelse omhandler fortrydelsesretten.

- 10 ZZP's artikel 204 har følgende ordlyd:

»Ved manglende opfyldelse af pligten til at give de i artikel 47, stk. 1, 2, 3, 5, 6 og 7, samt artikel 48 og 49, omhandlede oplysninger til forbrugeren, pålægges fysiske personer en bøde på 100 til 1 000 [bulgarske leva (BGN)], og enkeltmandsvirksomheder og juridiske personer pålægges en økonomisk sanktion på 500 til 3 000 BGN for hvert enkelt tilfælde.«

- 11 ZZP's artikel 207, stk. 1, bestemmer:

»Den person, som hindrer forbrugers ret i henhold til artikel 50 til at hæve en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, pålægges en bøde eller en økonomisk sanktion på 1 000 til 3 000 BGN for hvert enkelt tilfælde.«

12 Stk. 13, nr. 2, i de supplerende bestemmelser til ZZP er affattet således:

»Erhvervsdrivende« er enhver fysisk eller juridisk person, som sælger varer eller udbyder disse til salg, udfører tjenesteydelser eller som del af sin erhvervsmæssige virksomhed i den offentlige eller private sektor indgår en aftale med en forbruger, samt enhver, som handler i dennes navn og for dennes regning.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

13 En forbruger har købt et ur på webstedet www.olx.bg i henhold til en aftale om fjernsalg. Da forbrugeren fandt, at dette ur ikke havde de egenskaber, der var angivet i den annonce, som var offentliggjort på webstedet, indgav han en klage til KZP, efter at udbyderen af uret afslog at tage uret tilbage mod tilbagebetaling af det betalte beløb.

14 Efter at have foretaget en kontrol heraf konstaterede KZP, at Evelina Kamenova, der var registreret på nævnte websted under pseudonymet »eveto-ZZ«, var sælgeren af uret. Ifølge administratoren af webstedet www.olx.bg, havde brugeren af dette pseudonym offentliggjort i alt otte annoncer om salg af forskellige varer på dette websted, herunder det i hovedsagen omhandlede ur.

15 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at KZP efter at have konsulteret dette websted konstaterede, at der den 10. december 2014 igen var offentliggjort otte annoncer om salg af forskellige varer på dette websted af brugeren med pseudonymet »eveto-ZZ«.

16 Ved afgørelse af 27. februar 2015 konstaterede KZP, at Evelina Kamenova havde begået en administrativ overtrædelse og pålagde hende flere administrative bøder på grundlag af ZZP's artikel 204 og 207, for overtrædelse af ZZP's artikel 47, stk. 1, nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8 og 12, samt artikel 50. Ifølge KZP havde Evelina Kamenova i samtlige annoncer undladt at oplyse navn, adresse og e-mailadresse på den erhvervsdrivende, den samlede pris for den vare, der var udbudt til salg, inklusive alle afgifter, betalings-, leverings- og gennemførelsesbetingelserne, forbrugers ret til at fortryde aftalen vedrørende fjernsalg, betingelserne, fristen og retningslinjerne for udøvelse af denne rettighed samt en påmindelse om, at der gælder en lovbestemt garanti for, at de solgte varer stemmer overens med købsaftalen.

17 Evelina Kamenova anlagde sag til prøvelse af denne afgørelse ved Rayonen sad Varna (kredsdomstolen i Varna, Bulgarien). Ved dom af 22. marts 2016 annullerede denne ret den nævnte afgørelse med den begrundelse, at Evelina Kamenova ikke var erhvervsdrivende som omhandlet i stk. 13, nr. 2, i de supplerende bestemmelser til ZZP og direktiv 2005/29.

18 KZP har iværksat kassationsappel til prøvelse af denne dom ved den forelæggende ret, Administrativen sad – Varna (forvaltningsdomstolen i Varna, Bulgarien). Den forelæggende ret har indledningsvis bemærket, at der på internettet købes og sælges en stor mængde af masseforbrugsvarer. Dernæst har den forelæggende ret bemærket, at formålet med direktiv 2005/29 er at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. I denne sammenhæng ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om en person i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en fysisk person på internettet sælger et forholdsvis stort antal varer af en væsentlig værdi, har status som erhvervsdrivende som omhandlet i direktiv 2005/29.

19 På denne baggrund har Administrativen sad – Varna (forvaltningsdomstolen i Varna) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 2, litra b) og d), i [direktiv 2005/29] fortolkes således, at en fysisk person, som på et websted er registreret med henblik på salg af varer og samtidig har offentliggjort i alt otte annoncer om salg af forskellige varer via dette websted, er en erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 2,

litra b), [og at den virksomhed, som denne person udøver,] udgør virksomheders handelspraksis over for forbrugerne som omhandlet i artikel 2, litra d), og er omfattet af direktivets anvendelsesområde i henhold til direktivets artikel 3, stk. 1?»

Om det præjudicielle spørgsmål

- 20 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst dels, om en fysisk person, som på et websted offentliggør et vist antal annoncer om salg af nye og brugte varer på samme tid, kan kvalificeres som en »erhvervsdrivende« som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29, dels, om en sådan aktivitet udgør en »handelspraksis« som omhandlet i samme direktivs artikel 2, litra d).
- 21 Indledningsvis bemærkes, at det ifølge Domstolens faste praksis tilkommer Domstolen inden for rammerne af den samarbejdsprocedure mellem de nationale retter og Domstolen, som er indført ved artikel 267 TEUF, at give den forelæggende ret et hensigtsmæssigt svar, som sætter den i stand til at afgøre den tvist, der verserer for den. Ud fra dette synspunkt påhviler det i givet fald Domstolen at omformulere de spørgsmål, der forelægges den, og i denne forbindelse at fortolke alle de bestemmelser i EU-retten, som de nationale retter skal anvende for at træffe afgørelse i de for dem verserende tvister, også selv om disse bestemmelser ikke udtrykkeligt er omtalt i de præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen (dom af 19.10.2017, Otero Ramos, C-531/15, EU:C:2017:789, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).
- 22 Selv om den forelæggende ret formelt set har begrænset sit spørgsmål til fortolkningen af bestemmelserne i direktiv 2005/29, tilkommer det følgelig Domstolen af samtlige de oplysninger, der er fremlagt af den nationale ret, navnlig af forelæggelsesafgørelsens præmisser, at udlede de EU-retlige elementer, som det under hensyn til sagens genstand er nødvendigt at fortolke (jf. i denne retning dom af 19.10.2017, Otero Ramos, C-531/15, EU:C:2017:789, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 23 I det foreliggende tilfælde fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at med de relevante nationale bestemmelser i hovedsagen, dvs. ZZP's artikel 47 og 50, gennemføres henholdsvis artikel 6 og 9 i direktiv 2011/83 i den bulgarske retsorden. Den forelæggende ret, der bl.a. ønsker oplyst, om en fysisk person, som på et websted offentliggør flere annoncer om salg af nye og brugte varer på samme tid, kan kvalificeres som en »erhvervsdrivende« og derfor som sådan skal opfylde de krav, der er opregnet i disse artikler, har i sit præjudicielle spørgsmål imidlertid kun ønsket fortolkning af direktiv 2005/29.
- 24 I denne sammenhæng skal det lægges til grund, at den forelæggende ret med sit spørgsmål nærmere bestemt ønsker oplyst dels, om en fysisk person, som på et websted offentliggør et vist antal annoncer om salg af nye og brugte varer på samme tid, kan kvalificeres som en »erhvervsdrivende« som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29 og artikel 2, nr. 2), i direktiv 2011/83, dels, om en sådan aktivitet udgør en »handelspraksis« som omhandlet i artikel 2, litra d), i direktiv 2005/29.
- 25 Hvad for det første angår begrebet »erhvervsdrivende« bemærkes, at artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29 definerer en erhvervsdrivende som »en fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med en af dette direktiv omfattet handelspraksis udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, og enhver, der handler i en erhvervsdrivendes navn eller på en erhvervsdrivendes vegne«.
- 26 Artikel 2, nr. 2), i direktiv 2011/83 definerer for sit vedkommende en erhvervsdrivende som »enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om offentligt eller privat ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i dennes navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler«.
- 27 Begrebet »erhvervsdrivende« er således defineret på næsten identisk vis inden for rammerne af direktiv 2005/29 og 2011/83.

- 28 Som generaladvokaten har anført i punkt 32 i forslaget til afgørelse, er både direktiv 2005/29 og direktiv 2011/83 baseret på artikel 114 TEUF og forfølger dermed de samme mål, nemlig at bidrage til et velfungerende indre marked og at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau inden for rammerne af de love og administrative bestemmelser, som direktiverne omfatter.
- 29 Følgelig skal det fastslås, således som generaladvokaten har anført i punkt 39 i forslaget til afgørelse, at begrebet »erhvervsdrivende« som defineret inden for rammerne af disse direktiver skal fortolkes ensartet.
- 30 Efter denne præcisering bemærkes, at det af artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29, fremgår, at EU-lovgiver har fastsat en meget bred opfattelse af begrebet erhvervsdrivende, der omfatter en fysisk eller juridisk person, når denne udøver en aktivitet mod vederlag, og hverken udelukker enheder, der forfølger en opgave af almen interesse eller har en offentligretlig status, fra direktivets anvendelsesområde (jf. dom af 3.10.2013, *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs*, C-59/12, EU:C:2013:634, præmis 32).
- 31 Det samme gælder for så vidt angår artikel 2, nr. 2), i direktiv 2011/83, for så vidt som denne bestemmelse, dels, således som det er anført i denne doms præmis 26, udtrykkeligt henviser til »enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om offentligt eller privat ejerskab«, dels, som anført i denne doms præmis 29, skal fortolkes analogt med artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29.
- 32 Det fremgår desuden af ordlyden af artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29 og artikel 2, nr. 2), i direktiv 2011/83, at det for at kunne kvalificeres som »erhvervsdrivende« er nødvendigt, at den pågældende person »udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv« eller handler i en erhvervsdrivendes navn eller på en erhvervsdrivendes vegne.
- 33 Det skal i denne henseende konstateres, at henset til selve ordlyden af definitionerne i artikel 2, litra a) og b), i direktiv 2005/29 og artikel 2, nr. 1) og 2), i direktiv 2011/83 skal betydningen og rækkevidden af begrebet »erhvervsdrivende« som omhandlet i disse bestemmelser fastsættes i forhold til det tilsvarende, men antonyme begreb »forbruger«, der omfatter enhver privatperson, som ikke driver forretnings- eller erhvervs-mæssig virksomhed (jf. i denne retning dom af 3.10.2013, *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs*, C-59/12, EU:C:2013:634, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 Det fremgår imidlertid af Domstolens praksis, at forbrugeren befinder sig i en svagere stilling end den erhvervsdrivende, idet forbrugeren må anses for at være mindre oplyst, økonomisk svagere og juridisk set mindre erfaren end sin medkontrahent (dom af 3.10.2013, *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs*, C-59/12, EU:C:2013:634, præmis 35, og af 17.5.2018, *Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen*, C-147/16, EU:C:2018:320, præmis 54).
- 35 Heraf følger, at begrebet »erhvervsdrivende« i artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29 og artikel 2, nr. 2), i direktiv 2011/83 er et funktionelt begreb, som indebærer en vurdering af, hvorvidt kontraktforholdet eller handelspraksis indgår i aktiviteter, der udføres som led i en persons erhverv (jf. analogt dom af 17.5.2018, *Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen*, C-147/16, EU:C:2018:320, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis).
- 36 For at kunne kvalificeres som »erhvervsdrivende« som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29 og artikel 2, nr. 2), i direktiv 2011/83, skal der derfor være tale om, at den pågældende person »udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv«, eller handler i en erhvervsdrivendes navn eller på en erhvervsdrivendes vegne.

- 37 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt en fysisk person, såsom sagsøgte i hovedsagen, er omfattet af begrebet »erhvervsdrivende« som omhandlet i disse bestemmelser, skal det fremhæves, således som det er bemærket i punkt 50 i generaladvokatens forslag til afgørelse, at betegnelsen »erhvervsdrivende« kræver en »konkret fremgangsmåde fra sag til sag«. Heraf følger, at den forelæggende ret på grundlag af alle de oplysninger om de faktiske omstændigheder, som den er i besiddelse af, skal efterprøve, om en fysisk person som den i hovedsagen omhandlede person, der på en onlineplatform har offentliggjort otte annoncer om salg af nye og brugte varer på samme tid, har udøvet »virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv« eller handler i en erhvervsdrivendes navn eller på en erhvervsdrivendes vegne.
- 38 Som generaladvokaten har anført i punkt 51 i forslaget til afgørelse, skal den forelæggende ret inden for rammerne af denne undersøgelse navnlig efterprøve, om salget på onlineplatformen foretages på en organiseret måde, om dette salg sker med vinding for øje, om sælgeren er i besiddelse af oplysninger og tekniske kompetencer vedrørende de varer, vedkommende udbyder til salg, som forbrugeren ikke nødvendigvis har, hvilket stiller sælgeren i en fordelagtig position i forhold til nævnte forbruger, om sælgeren har en juridisk status, der gør det muligt for denne at udøve handelsvirksomhed, og i hvilket omfang onlinesalget hænger sammen med sælgerens erhvervsvirksomhed, om sælgeren er momspligtig, om sælgeren, der handler i en bestemt erhvervsdrivendes navn eller på en erhvervsdrivendes vegne eller via en anden person, der optræder i dennes navn eller på dennes vegne, har modtaget et vederlag eller en andel, om sælgeren køber nye eller brugte varer med videresalg for øje, hvorved denne virksomhed får en regelmæssig karakter, hyppighed og/eller en samtidighed i forhold til dennes erhvervsvirksomhed, om de varer, der sælges, er af samme type eller værdi, herunder navnlig om udbuddet fokuserer på et begrænset antal varer.
- 39 Det skal bemærkes, at de kriterier, der er nævnt i denne doms foregående præmis, hverken er udtømmende eller eksklusive, således at den omstændighed, at en onlinesælger opfylder et eller flere af disse kriterier, i princippet ikke alene er afgørende for, hvordan denne skal kvalificeres i forhold til begrebet »erhvervsdrivende«.
- 40 Den blotte omstændighed, at salget sker med vinding for øje, eller at en person offentliggør et vist antal annoncer om salg af nye og brugte varer på samme tid på en onlineplatform, er således ikke i sig selv tilstrækkelig til at kvalificere denne person som »erhvervsdrivende« som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29 og artikel 2, nr. 2), i direktiv 2011/83.
- 41 Hvad for det andet angår spørgsmålet om, hvorvidt en fysisk persons aktivitet, såsom sagsøgte i hovedsagens aktivitet, udgør en »handelspraksis« som handlet i artikel 2, litra d), i direktiv 2005/29, skal det bemærkes, at denne bestemmelse ifølge fast retspraksis, idet den anvender en særligt bred formulering, definerer begrebet »handelspraksis« som »en handling, udeladelse, adfærd eller fremstilling, kommerciel kommunikation, herunder reklame og markedsføring, foretaget af en erhvervsdrivende med direkte relation til promovning, salg eller udbud af et produkt til forbrugerne« (jf. dom af 19.9.2013, CHS Tour Services, C-435/11, EU:C:2013:574, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).
- 42 Med henblik på at fastslå, om den pågældende aktivitet udgør en »handelspraksis« som omhandlet i nævnte bestemmelse, skal det således efterprøves, om denne praksis for det første kan kvalificeres som »erhvervsmæssig«, dvs. hidrørende fra en »erhvervsdrivende«, og for det andet udgør en handling, udeladelse, adfærd, fremstilling eller kommerciel kommunikation »med direkte relation til promovning, salg eller udbud af et produkt til forbrugerne« (jf. i denne retning dom af 17.10.2013, RLVs, C-391/12, EU:C:2013:669, præmis 37).
- 43 Det følger af det ovenstående, at det alene kan lægges til grund, at der er tale om en »handelspraksis« som omhandlet i direktiv 2005/29, hvis denne praksis hidrører fra en »erhvervsdrivende« som defineret i dette direktivs artikel 2, litra b).

- 44 Det skal imidlertid bemærkes, som præciseret i denne doms præmis 40, og med forbehold for den forelæggende rets efterprøvelse, at den blotte omstændighed, at salget foretages med vinding for øje, eller at en fysisk person offentliggør et vist antal annoncer om salg af nye og brugte varer på samme tid på en onlineplatform, ikke i sig selv kan være tilstrækkelig til at kvalificere denne person som »erhvervsdrivende« som omhandlet i denne bestemmelse. Heraf følger, at en aktivitet som den i hovedsagen omhandlede ikke kan kvalificeres som »handelspraksis« som omhandlet i artikel 2, litra d), i direktiv 2005/29.
- 45 Henset til ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 2, litra b) og d), i direktiv 2005/29 og artikel 2, nr. 2), i direktiv 2011/83 skal fortolkes således, at en fysisk person, som på et websted offentliggør et vist antal annoncer om salg af nye og brugte varer på samme tid, således som sagsøgte i hovedsagen har gjort, ikke vil kunne kvalificeres som »erhvervsdrivende«, og at en sådan aktivitet kun kan udgøre en »handelspraksis«, hvis denne person udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til alle relevante omstændigheder i det enkelte tilfælde.

Sagsomkostninger

- 46 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Artikel 2, litra b) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«), og artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, skal fortolkes således, at en fysisk person, som på et websted offentliggør et vist antal annoncer om salg af nye og brugte varer på samme tid, således som sagsøgte i hovedsagen har gjort, ikke vil kunne kvalificeres som »erhvervsdrivende«, og at en sådan aktivitet kun kan udgøre en »handelspraksis«, hvis denne person udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til alle relevante omstændigheder i det enkelte tilfælde.

Underskrifter